על "רואה האורות" הגדול

מחר ימלאו 80 שנה לפטירתו של אחד מגדולי ישראל המופלאים שקמו במאות השנים האחרונות – הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל, מי שהיה הרב הראשי הראשון לארץ ישראל ומייסד הרבנות הראשית. הרב קוק חי בדור של מעבר, בדור בו מסתיימים אלפיים שנות גלות וההתיישבות בארץ ישראל מתחילה להיבנות ולפרוח. מדינת ישראל טרם הוקמה אז, הבריטים שלטו, הערבים ניסו לפגוע ולהכשיל וגם היישוב היהודי עצמו היה מפולג בין חרדים לחילונים, ה"יישוב הישן" ו"היישוב החדש".

בתוך כל זה הופיע הרב קוק שמצא את הדרך לחבר בין העולמות השונים. להכיל את הכול ולתת לכל דבר, לכל שיטה ולכל תפיסת עולם את מקומה הנכון. הוא היה תלמיד חכם עצום שהקיף את כל חלקי התורה, היה מנהיג בעל חזון ורוח שידע לחבר אליו את הקצוות השונים, וגם היום עשרות שנים אחרי פטירתו אנו עדיין לומדים ומגלים את גודלה של תורתו המיוחדת.

הוא תמך וחיזק את היישוב היהודי בארץ ונתן גיבוי הלכתי ל"היתר המכירה" שאיפשר את קיום החקלאות בארץ גם בשנת השמיטה. הוא הקים את הישיבה המרכזית העולמית (הידועה כיום בשם "מרכז הרב") בירושלים, והיה פעיל למען השגתה של 'הצהרת בלפור' שהכירה בזכויות של העם היהודי לבית לאומי בארץ ישראל.

הרב קוק השאיר אחריו כמות עצומה של כתבי יד, שעד היום לא כולם יצאו לאור. מספריו: אורות, אורות הקודש, עין אי"ה, מדבר שור ועוד.

נצרף את אחד הפתגמים המפורסמים שלו:
"הצדיקים הטהורים
אינם קובלים על הרשעה אלא מוסיפים צדק
אינם קובלים על הכפירה אלא מוסיפים אמונה
אינם קובלים על הבערות אלא מוסיפים חכמה"
(ערפלי טוהר, עמ' לט')

נוסיף קליפ לשיר "עלה למעלה עלה" של הרב אליעזר שמידוב ששר את מילותיו של הרב קוק.